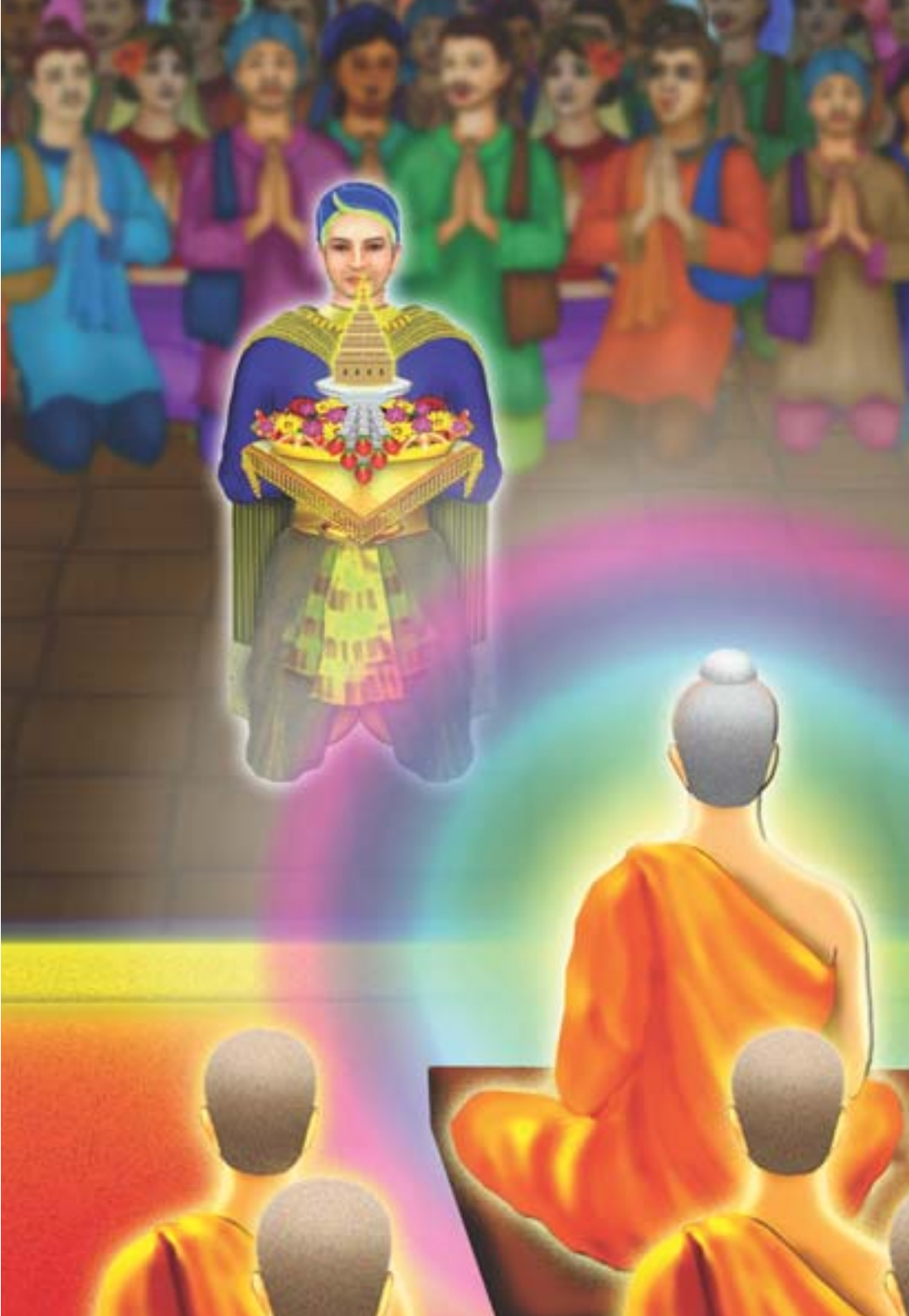

๑๑

พุท ธ ู บ ุ ช า พ า ฬ ั น ทุ ก จั

เราได้ทำสถูปไม้หอมคลุมปิดด้วยดอกมะลิ อันสมควร
แก่พระพุทธเจ้า ถวายแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า
สิทธัตถะ ได้ถวายบังคมพระพุทธเจ้าอัครนายกของโลก เช่น
กับทองคำมีค่า ผู้รู้เรื่องดังนิลอุบล เราได้ถวายของหอมและ
ดอกไม้ ด้วยผลแห่งสักการะที่ทำแล้วในพระพุทธเจ้าโดยพิเศษ
นั้น เราไม่รู้จักทุกคติเลย

พุทธบูชาพาพันทุกข์

๓๕๓

เมื่อบุคคลปรารถนาสิ่งที่ดีงาม เป็นประโยชน์เกื้อกูลต่อตัวเองทั้งในภพนี้ และภพเบื้องหน้า พึงกระทำให้สำเร็จ ไม่ควรปล่อยประโยชน์ให้ล่องลอยไป เพราะสิ่งที่ทรงคุณค่าเหล่านั้น หากเราปล่อยโอกาสผ่านไปแล้วก็ยากที่จะได้กลับคืนมา คำพูดที่ออกจากปาก ธนุที่ถูกยิงออกจากแล่ง เวลาที่สูญเสียไปและโอกาสที่ดีงาม ถ้าปล่อยผ่านไปแล้ว เราไม่อาจเอากลับคืนมาได้ เวลาที่มีคุณค่าที่สุดในตอนนี้ก็คือ เวลาแห่งการทำให้หยุดใจนิ่ง ทำให้บริสุทธิ์ มุ่งสู่เส้นทางสายกลางภายใน เพื่อให้เข้าไปถึงพระรัตนตรัย

มีวาระแห่งภาชิตที่ปรากฏอยู่ใน คัมภีร์มัลลิกาเถราปทาน ความว่า

“เราได้ทำสกุณไม้หอมคลุมปิดด้วยดอกมะลิ อันสมควร แก่พระพุทธเจ้า ถวายแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ ได้ถวายบังคมพระพุทธเจ้าอัคนายกของโลก เช่น กับทองคำมีค่า ผู้รุ่งเรืองดังนิลอุบล เราได้ถวายของหอม และดอกไม้ ด้วยผลแห่งสักการะที่ทำแล้วในพระพุทธเจ้า โดยพิเศษนั้น ในกัปที่ ๙๔ แต่ในกัปนี้ เราไม่รู้จักทุกคติเลย เราได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๑๖ ครั้ง พระเจ้าจักรพรรดิเหล่านั้น มีพระนามเหมือนกันว่าเทวคันธะ คุณวิเศษเหล่านี้

พุทธบูชาพาพ้นทุกข์

๓๕๔

คือ ปฏิสัมภิทา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เราทำให้แจ้ง
ชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้าเราได้ทำเสร็จแล้ว”

ผู้ที่ได้รับผลแห่งบุญ ย่อมบังเกิดความปิติในผลแห่งการ
กระทำนั้น จนต้องเปล่งถ้อยคำออกมาด้วยความปิติโสมนัสถึง
ผลแห่งบุญที่เกิดขึ้นจากการกระทำพุทธบูชา มหานิสงส์ใหญ่
ได้บังเกิดขึ้นกับตัวท่าน ฉะนั้นการมีใจนอบน้อมบูชา มีพระพุทธ-
เจ้าเป็นอารมณ์ ย่อมยังสิ่งดีๆ ให้บังเกิดขึ้นในชีวิต ยามใดที่หวน
ระลึกถึง หรือเมื่อทบทวนเรื่องราวการสร้างความดีของตนเอง
ย่อมจะมีแต่ความปิติเบิกบานใจ อีกทั้งประวัติการสร้างความดีนั้น
ยังเป็นแบบอย่างให้กับนักสร้างบารมีรุ่นต่อๆ ไปอีกด้วย

*เหมือนพระอรหันตเถระรูปนี้ ท่านมีนามว่า **คันธมาลีย-**
เถระ ในสมัยพระพุทธผู้มีพระภาคเจ้าทรงพระนามว่า สิทธัตถะ เสด็จ
อุบัติขึ้นในโลก (คนละองค์กับเจ้าชายสิทธัตถะของเรา) เรา
ได้ยินพระนามท่านมาหลายครั้ง ประวัติของพระบรมศาสดา
พระองค์นี้ ก่อนที่ท่านจะลงมาโปรดสัตว์โลก ขณะที่สถิตอยู่
สวรรค์ชั้นดุสิตยังเป็นพระบรมโพธิสัตว์อยู่นั้น ท่านได้ตรวจดูกาล
ทวีป ประเทศ ตระกูล และมารดา เหมือนทุกๆ พระองค์ ช่วงนั้น

พุทธบูชาพาพันทุกข์

๓๕๕

เป็นช่วงที่มนุษย์มีอายุยืนถึง ๑๐๐,๐๐๐ ปี ตระกูลกษัตริย์ถือว่าเป็นตระกูลที่สูงที่สุด

เมื่อตรวจดูพบว่า มีความพร้อมทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว พระองค์ก็เสด็จมาบังเกิดในตระกูลกษัตริย์กรุงเวภาระ ซึ่งเป็นมหานครที่ยิ่งใหญ่โอฬาร มีอารยธรรมที่เจริญรุ่งเรืองกว่านครทั้งหลายในยุคนั้น ทรงมีพระราชบิดาพระนามว่า พระเจ้าอุเทน พระราชชนนีพระนามว่า สุผัสสา มีพระมเหสีพระนามว่า สุมณา มีพระโอรสพระองค์หนึ่ง พระนามว่า อนุปมะ พระองค์ทรงอยู่ครองเพศฆราวาสอยู่นานถึง ๑๐,๐๐๐ ปี

วันหนึ่ง ทรงเห็นนิมิต ๔ อย่าง คือ คนแก่ คนเจ็บ คนตาย และสมณะ บุญเก่าในดวักระต้นเดือน พระองค์จึงสละทุกสิ่งทุกอย่างออกผนวชด้วยพาหนะ คือวอทอง ทรงสละเพศฆราวาสแสวงหาที่บำเพ็ญเพียร จนไปเห็นต้นกรรณิการัตนหนึ่ง มีร่มไม้กิ่งดงามร่มรื่น ก็ตัดสินใจนั่งบำเพ็ญเพียรอยู่ที่ตรงนั้น พระองค์ทรงใช้เวลาในการบำเพ็ญเพียรเพียง ๑๐ เดือน ก็ได้ตรัสรู้ อนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เมื่อตรัสรู้แล้ว พระองค์ได้เสด็จไปประกาศพระสัทธรรมทั่วชมพูทวีป จนกระทั่งได้พระอัครสาวกทั้งสองท่าน มีนามว่า พระสัมพลเถระและพระสุมิตเถระ มีพระเรวัตเถระเป็นพุทธ-

พุทธบูชาพาพ้นทุกข์

๓๕๖

อุปัฏฐาก มีคู่อัศวินนามว่า พระสีวลเถรีและพระสุรมาเถรี มีสุปปียอุบาสกและสมุททอุบาสกเป็นคู่อัศวินอุปัฏฐาก มีริมมาอุบาสิกาและสุรัมมาอุบาสิกาเป็นอัศวินอุปัฏฐากายิกา นักสร้างบารมีทุกๆ ท่านที่เอ่ยชื่อนี้ ล้วนเคยตั้งความปรารถนาในตำแหน่งที่ท่านได้รับ เมื่อบารมีเต็มเปี่ยม ทุกๆ ท่านต่างสมหวังดังความปรารถนาที่ตั้งไว้

ในยุคนั้น ผู้มีบุญลงมาก่อกันจำนวนมาก พระคันธมาลียเถระได้บังเกิดในตระกูลที่สมบูรณ์ด้วยทรัพย์ ท่านโชคดีที่เกิดในช่วงที่พระศาสดากำลังเจริญรุ่งเรือง พระธรรมคำสั่งสอนแผ่ขยายไปยังทุกชนชั้น

ท่านเติบโตในท่ามกลางความรุ่งเรืองของพระลัทธิธรรมโตขึ้นก็มีโอกาสได้ฟังธรรมจากพระโอรุส เกิดความเลื่อมใสอย่างยิ่งในพระบรมศาสดา รู้ซึ่งถึงคุณค่าของการสร้างบารมี คิดอยู่ในใจว่า เราเป็นผู้ที่โชคดีอย่างมหาศาล ที่เกิดมาพบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้มีโอกาสฟังพระลัทธิธรรม ทั้งตัวเราเองก็มีศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธรองค์ผู้เป็นเนื่อบุญที่ประเสริฐสุดในภพทั้งสาม อยู่แห่งทะเลบุญปรากฏอยู่เบื้องหน้าเรา เราไม่ควรที่จะประมาทในการสร้างบุญ เพราะไม่ทราบว่าความตายจะมาถึงเราเมื่อไร เราควรที่จะสั่งสมบุญพิเศษกับพระองค์ท่าน ก่อนที่

พุทธบูชาพาพ้นทุกข์

๓๕๓

มรณภัยจะมาถึง เราจะสร้างบุญพิเศษอันใดหนอกับพระบรม-
ศาสดาผู้เป็นทักษิณียบุคคล

เมื่อใคร่ครวญสักครู่หนึ่ง ก็คิดได้ว่า การบูชาด้วยของหอม
เป็นสิ่งที่ทุกคนกระทำกันติดอยู่แล้ว เราจะต้องทำให้ประณีตและ
แตกต่างออกไป จะเห็นว่านักสร้างบารมีในสมัยก่อน ในใจของเขา
คิดเอาแต่บุญพิเศษ แสวงหาวิธีการที่จะเพิ่มเติมบุญให้กับตนเอง
ท่านจึงรวบรวมของหอมจำนวนมาก มีจันทน์ กายาน การบูร
และกฤษณา เป็นต้น สร้างเป็นสฐูปของหอมถวายพระบรมศาสดา
โปรยด้วยดอกมะลิไว้บนคันธสฐูป และกระทำการนอบน้อมต่อ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระบรมศาสดาทรงรับและตรัสชื่นชมอนุโมทนาว่า
“ท่านเศรษฐีเป็นผู้รู้จักแสวงหาบุญพิเศษ เป็นแบบอย่างที่ดีงาม
เป็นบัณฑิตที่ฉลาดในการหาบุญตัวท่าน ก็จะได้อันสงส์ที่ยิ่งใหญ่
ไม่มีประมาณ”

เศรษฐีได้ฟังพระดำรัสนั้นก็โสมนัสใจมิปิดแผ่นชานไปทั่วสรรพางค์-
กาย กลิ่นของสฐูปได้หอมอบอวลไปทั่วอาณาบริเวณ ยังใจของ
มหาชนให้สดชื่นเบิกบาน ใครรับรู้รับทราบก็ได้มาอนุโมทนาบุญ
กับท่านเศรษฐี ยิ่งทำให้ท่านมีมหาปีติในบุญไม่มีที่สิ้นสุด

หลังจากละโลกไป ผลบุญได้ส่งผลให้ท่านไปเสวยสมบัติ

พุทธบูชาพาพ้นทุกข์

๓๕๘

ในเทวโลก และมนุษย์โลกอย่างยาวนาน มีวิมานที่มีกลิ่นหอมไปทั่วทุกสารทิศ จนมาถึงสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ท่านมาบังเกิดในเรือนของเศรษฐี ซึ่งสมบุรณ์ด้วยทรัพย์สมบัติมากมาย ชนิดที่ว่ากินใช้ทั้งชาติก็ไม่มีวันหมด พอเจริญวัยขึ้นมีความเลื่อมใสในพระบรมศาสดา จึงออกบวช ไม่นานก็บรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต์ ครั้นภายหลังท่านระลึกถึงบุญกรรมของตน ยิ่งทำให้เกิดปีติโสมนัส ถึงกับเปล่งอุทานว่า

“เราได้ทำสกุปไม้หอมคลุมปิดด้วยดอกมะลิอันสมควร แก่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถวายแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ ได้ถวายบังคมพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอัครนายกของโลก เช่นกับทองคำมีค่า ผู้รู้เรื่องดังนิลอุบล แผดแสงดังพระอาทิตย์ ผู้่องอาจดังพญาเสือโคร่ง ผู้ประเสริฐ มีชาติยิ่งเหมือนไกรสร ผู้เลิศกว่าสมณะทั้งหลาย ประทับนั่งแวดล้อมด้วยภิกษุสงฆ์

ในกัปที่ ๙๔ แต่กัปนี้ เราได้ถวายของหอมและดอกไม้ ด้วยผลแห่งสักการะที่ทำไว้ในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยบุญพิเศษนั้น เราไม่รู้จักทุกคติเลย และได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๑๖ ครั้ง มีพระนามเหมือนกันว่า เทวคันธะ ในกัปที่ ๓๙ แต่กัปนี้ ผลแห่งบุญนั้น ส่งให้เราถึงพร้อมด้วยคุณวิเศษทั้งหลายในภพชาตินี้”

เราจะเห็นว่า การทำสักการะเป็นพุทธบูชา นำพาให้พ้น

พุทธบูชาพาพ้นทุกข์

๓๕๕

ทุกข์ ถ้าทำถูกเนื่อนานบุญ ย่อมมีอานิสงส์ยิ่งใหญ่ ส่งผลให้เราได้มหาสมบัติทั้งสาม คือ มนุษย์สมบัติ ทิพยสมบัติ และนิพพานสมบัติ

การทำความดีถวายเป็นพุทธบูชาเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้เราได้เข้าถึงพระนิพพานได้อย่างรวดเร็ว จะเกิดไปก็ภพก็ชาติก็ไม่ลำบาก เพราะบุญนี้ จะสนับสนุนส่งเสริมตลอดเวลา ให้สร้างบุญต่อบุญได้อย่างสะดวกสบาย บุญที่เราทำเป็นพุทธบูชามีความสำคัญมาก ดังนั้นจงหมั่นกระทำพุทธบูชาด้วยความเคารพเลื่อมใสกันทุกๆ คน

